

Over de uitgekozen foto:

Ik heb deze foto gekozen uit mijn werk van 2013. Ik fotografeer al vijf jaar voor BredaVandaag het Breda Jazz Festival en maak dan honderden foto's. Deze foto van de Boschstraat in Breda zat daarbij. Hij was me niet bijzonder opgevallen, tot Wijnand Nijs van BredaVandaag de foto in het zonnetje zette op Facebook. Toen ben ik die foto zelf beter gaan bekijken, en warempel, er is zoveel te zien op die foto! Een bevroren moment dat over vele jaren nog zijn eigen verhaal vertelt. Maar ik zag er dus bij aanvang helemaal niets opvallends in. Toch apart dat je daar iemand voor nodig hebt die met een ander oog naar je werk kijkt.

Waarom ben je aan de opleiding begonnen?

Als heel jong kind liep ik al met een cameraatje van Agfa rond, maar op een of andere manier is die interesse voor fotografie ergens voor de middelbare school verdwenen. Pas dertig jaar later, toen ik creatief heel veel met tekst bezig was, ontstond de behoefte weer iets met fotografie te doen. Behalve tijdens vakanties had ik al die jaren geen fotocamera meer aangeraakt. Omdat ik er professioneel iets mee wilde, vond ik dat ik er meer technisch verstand van moest hebben, maar ook voor mezelf de zekerheid moest hebben dat ik een zekere kwaliteit kon afleveren – wat je daar ook onder mag verstaan. De keuze voor een opleiding in de stad was, naast een parttime vaste baan, toen snel gemaakt. Belangrijker was dat ik van de opleiding een goede indruk kreeg. Maar bij dat laatste gold ook dat ik het idee kreeg dat ik creatief gestimuleerd zou worden. Een opleiding met opdrachten en huiswerk is dan een goede stok achter de deur om drempels te verleggen. Hoe dan ook: de opleiding heeft me zowel de kennis als het lef opgeleverd om veel meer te bereiken met fotografie.

Hoe is het gegaan?

Eenmaal aan de opleiding begonnen merkte ik dat ik, naast het bijspijkeren van een beperkte algemene kennis, vooral heel veel tijd moest steken in het kijken naar fotografie van andere fotografen. Hoe meer, hoe beter. Daarnaast dwong de opleiding me om grenzen te verleggen die ik eigenlijk best spannend vond, zoals mensen op straat aanspreken om een foto van hen te maken, of je bewegen in een massa mensen voor een journalistiek fotografiedoel zonder mensen het gevoel te geven ze lastig te vallen. Of gewoon soms met je snufferd voor een podium te gaan staan, lekker in het beeld van het publiek. Daarin leer je ook bepaalde trucs om te bewerkstelligen dat mensen “natureel” gefotografeerd worden. Heel nuttig! Voorbeelden? Kijk naar gebouwen of bomen of andere objecten om je heen als je fotografeert, niet naar de mensen die je wilt fotograferen. En maak altijd vriendelijk contact met mensen als hun blik de jouwe kruist. Doet wonderen!

Afronden opleiding?

Het afronden van de opleiding heeft me vooral meer zelfvertrouwen als fotograaf opgeleverd. Tegelijk ook het besef dat het altijd beter kan. Maar vooral heeft het me de blik van een fotograaf opgeleverd, een manier van kijken. Daardoor zie ik vandaag de dag nog steeds aan enkele foto's van een andere fotograaf of hij zich op een professioneel niveau begeeft of op het niveau van een hobbyist. Een “amateur” kan dus ook heel professioneel te werk gaan en kwalitatief uitstekend werk leveren. Je ziet snel de inspanning en toewijding terug die iemand in zijn fotografie heeft gestopt. Bij het afronden van de opleiding besepte ik daarnaast dat ik nog oneindig veel leren en ontwikkelen kon.

Wat ben je gaan doen?

Mijn wens was in ieder geval professioneel met fotografie aan de slag te gaan. Ik ben een paar jaar intensief voor BredaVandaag gaan fotograferen en daar heb ik vreselijk veel van geleerd. Ook in technisch opzicht. Ik werd daardoor heel handig met het invoeren van de instellingen op mijn camera en heb de mogelijkheden van mijn camera daardoor heel goed leren kennen. De voortschrijdende techniek was daarbij natuurlijk een zegen. Bijvoorbeeld de lichtgevoeligheid van de moderne digitale camera's is buitengewoon. Bij iedere foto die ik maak maak ik nog steeds, direct of indirect, gebruik van wat ik in de opleiding geleerd heb. En tegelijk maakte de opleiding me bescheiden: wees nooit tevreden en streef altijd naar beter werk en nieuwe creatieve ontwikkelingen. Want na de opleiding begint het pas.

Opdrachtgevers?

Het vinden van opdrachtgevers vind ik een lastige klus. Ik ben van nature geen netwerker, dat is altijd een nadeel vandaag de dag. En daarnaast is de concurrentie enorm. De grootste zegen maar ook de grootste concurrent voor fotografen is de digitalisering van de fotografie zelf. Veel mensen zijn tevreden met het plaatje zelf, de kwaliteit ervan maakt dan verder weinig uit. Ik zie daar wel enige kentering in komen, maar de gemiddelde particulier vind de “selfie” of de foto van ome Piet goed genoeg. Terwijl ik ervan overtuigd ben dat een goede fotograaf heel veel meerwaarde heeft. Maar ja, als daar een prijskaartje aan hangt, is dat lastig. Ik denk dan ook dat het van belang is een heel goede specialisatie te ontwikkelen, desnoods in een nichemarkt, voor een doelgroep die bereid is voor mooie fotografie te betalen. En als je niet de commerciële talenten hebt je werk aan de man te brengen, is het verstandig daarvoor goede partners te zoeken. Alternatief is dat je het verdienen van geld met je fotografie niet als hoofddoel maakt. Dan geeft veel meer vrijheid en minder druk om omzet te maken. Want ik ben er ook van overtuigd dat passie een voorwaarde is om je werk als totaal tot zijn recht te laten komen als fotograaf. Op het moment dat ik heel vrijblijvende plaatjes sta te schieten, stop ik ermee. Het is daarom nuttig te weten waar je passie ligt en wat je per se niet leuk vindt. Dat laatste kun je beter aan anderen over laten. Die doen dat altijd beter dan jij.

Nog willen doen?

Op dit moment ben ik bezig naar combinaties te zoeken uit mijn loopbaan van meer dan 30 jaar als psycholoog, schrijver en als fotograaf. Het is voor mij een spannende uitdaging om daarin een creatief snijvlak te vinden dat de weg naar toekomstige ontwikkelingen openlegt. Zo heb ik veel interesse voor een kijkwijze zoals Visual Thinking Strategies, maar ook voor aspecten van welzijn en life style, zoals healing environments. Ik ben nu bezig daarvoor dingen te bedenken, en vooral om co-creators te vinden die mijn lacunes, zoals het commercieel aspect, kunnen aanvullen. Mijn inzet daarbij is niet op de eerste plaats het genereren van veel omzet. Anderzijds heb ik ook geleerd dat het werken voor weinig of niets op den duur geen bevrediging geeft. Daarmee ondergraaf je je bestaansrecht als creatieveling. Voor het begin is het leuk om ervaring op te doen, maar daarna moet je ermee stoppen. Het is belangrijk voor jezelf een gebalanceerde mix van betaald en vrij werk te creëren. Waar die balans ligt, verschilt van fotograaf tot fotograaf.

Ik wil me nog verder ontwikkelen op fotografisch gebied, maar ook juist verder zoeken naar linken met andere creatieve gebieden en menselijk gedrag. Voor mijn gevoel liggen daar, voor mij persoonlijk, nog heel veel mogelijkheden en uitdagingen.

Mijn werk is te zien op mijn website www.iizzoo.nl en in enkele fotoboeken bij blurb.com. Daaronder zit een portfolioboek. Daarnaast heb ik eind 2013 een digitaal magazine met eigen werk, zowel in tekst als beeld, uitgebracht bij issuu.com